

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 forkastedes, idet 6 stemte for, 106 imod.

Ændringsforslag nr. 2 forkastedes, idet 6 stemte for, 106 imod.

Ændringsforslag nr. 3 forkastedes, idet 6 stemte for, 106 imod.

Ændringsforslag nr. 4 forkastedes, idet 6 stemte for, 106 imod.

Ændringsforslag nr. 5 forkastedes, idet 7 stemte for, 104 imod.

Ændringsforslag nr. 6 og 7 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 8 forkastedes, idet 50 stemte for, 61 imod.

§ 1 med de foretagne ændringer vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 9-11 og ændringsforslag nr. 12 forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 13 og 14 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 15 forkastedes uden afstemning.

§ 2 med de foretagne ændringer og § 3 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Forespørgsel nr. F 6:**Forespørgsel til justitsministeren:**

»Hvilke konkrete initiativer vil regeringen tage allerede i denne samling for at komme den stigende rockerkriminalitet til livs, herunder forhindre, at militære våbendepoter optræder som leverandør af våben til disse grupper?«

Af Kirsten Jacobsen (FP), Kim Behnke (FP) og Jan Køpke Christensen (FP).

(Forespørgslen anmeldt 2/10 96. Fremme af forespørgslen vedtaget 8/10 96).

Begrundelse**Tom Behnke (FP):**

I marts måned 1995, altså sidste år, lagde justitsministeren en handlingsplan om nye initiativer mod organiseret kriminalitet på bordet. Handlingsplanen lød meget lovende, men hvad ville ministeren konkret gøre, og hvad ville regeringen konkret gøre? Det var der mange der spurgte om.

Venstre, De Konservative og Fremskridtspartiet stillede derfor en forespørgselsdebat i maj måned 1995 og fremsatte også et forslag om motiveret dagsorden. Den blev ikke vedtaget, og regeringens begrundelse var, at man ønskede at afvente høringssvarene, som skulle komme i juni måned sidste år.

Siden er der ikke sket meget med handlingsplanen. Der forløb således en hel folketingssamling, uden at ministeren kom med de lovede forslag, og det endda selv om statsministeren ved åbningen af sidste folketingssamling bebudede, at nu ville løfterne blive indfriet, og nu ville regeringen komme med initiativer.

Til gengæld så kom der jo rigtig gang i et andet forslag, da der efter længere tids krig imellem de to førende rockergrupper i Danmark blev affyret en panserværnsraket lige ind i Hells Angels' hovedkvarter i Titangade, hvor over 300 mennesker var samlet. Regeringen fremsatte i al hast et lovforslag, der forbød rockerne at samles i deres rockerborge. Forslaget var nok ikke det bedste forslag, men det har tilsyneladende haft den ønskede effekt.

I forbindelse med fremsættelsen af det forslag lovede regeringen igen, at der ville komme flere forslag – forslaget skulle altså ikke stå alene – som skulle sikre og give bedre mulighed for efterforskning af organiseret kriminalitet i

rockerkredse og give bedre mulighed for at beskytte vidner til organiseret kriminalitet.

Det lød jo lovende, men der er imidlertid ikke sket noget siden da, og forespørgerne har derfor stillet denne forespørgsel for at få oplyst regeringens planer om gennemførelse af handlingsplanen til bekæmpelse af organiseret kriminalitet.

Hvornår kommer forslagene? Hvad vil forslagene indeholde, og hvad vil regeringen konkret gøre for at bekæmpe den organiserede kriminalitet?

Besvarelse

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Den her forespørgsel var oprindeligt anmeldt til den 2. oktober, dvs. for en måned siden. Både i den sidste måned og i tiden før er der faktisk taget mange initiativer til bekæmpelse af rockerkriminaliteten og de andre problemer, som rockerne har været med til at skabe.

Jeg tror faktisk, at de fleste her i landet kender den massive indsats, der er gjort på en lang række områder, og jeg skal derfor fatte mig i korthed.

Et vigtigt skridt var loven om forbud mod ophold i bestemte ejendomme, der blev fremsat den 3. oktober, vedtaget den 10. oktober og trådte i kraft den 16. oktober. Loven har ført til, at rockertilholdsstederne nu er forladt, og at beboerne i disse områder kan føle sig trygge.

For 2 uger siden holdt jeg et møde med Kommunernes Landsforening og borgmestrene i København, Odense, Aalborg og Roskilde. Også her blev der givet udtryk for stor tilfredshed med, at loven har virket efter hensigten; problemernes omfang var mindre.

Der er også gennemført en meget betydelig øget overvågning af rockergupperne. Der er sket visitation af personer med tilknytning til miljøet og ransagning af deres køretøjer og tilholdssteder. Det har medført fund af store mængder våben, og mange er anholdt og varetaget/fængslet for bl.a. overtrædelse af våbenloven.

I alt er omkring 130 personer, måske 150 personer, med tilknytning til rockermiljøet for tiden frihedsberøvet, herunder er nogle af dem sigtet i forbindelse med affyring af en panserværnsrakiet i Titangade i begyndelsen af oktober, og andre af dem er tiltalte i den sag, hvor en rocker i marts blev dræbt i Kastrup Lufthavn.

Der er også nedsat en styregruppe med rigspolitichefen som formand, som skal styrke og koordinere indsatsen mod rockerkriminaliteten. Styregruppen har etableret en specialgruppe, Task Force, der har til opgave at indsamle information om rockerkriminalitet, koordinere i efterforskningen af den alvorlige rockerkriminalitet samt bistå politikredsene med denne opgave og i øvrigt samarbejde med de andre nordiske lande.

I tilknytning til styregruppens arbejde vil der i løbet af kort tid foreligge en undersøgelse fra Rigspolitichefen af stjålne og bortkomne våben og deres forbindelse til kriminalitet begået af rockere.

Herudover har Justitsministeriet i oktober måned anmodet politikredsene om at overveje, om der skal stilles skærpede krav til bl.a. skytte- og jagtforeningers våbenopbevaring, og om at intensivere kontrollen med, at kravene til våbenopbevaring overholdes.

Også Forsvarsministeriet har skærpet sikkerheden for våbenopbevaring med det formål at forhindre våbentyverier fra forsvaret og hjemmeværnet. Hovedparten af forsvarets håndvåben er nu anbragt inden for bevogtede eller overvågede hegn på forsvarets område. Efter at især hjemmeværnet i foråret var udsat for indbrud og indbrudsforsøg, har hjemmeværnet omplaceret våben fra våbenkamre til depoter, og desuden er reglerne om opbevaring af våben justeret og indskærpet. Herefter er der ikke forsvundet våben fra hjemmeværnets våbenkamre eller depoter.

I øvrigt overvejer hjemmeværnet, hvordan man yderligere kan forbedre sikkerheden. Det overvejes bl.a. at anskaffe særlig sikre våbenbokse og at installere elektronisk overvågning. Endelig er rigspolitichefen i samarbejde med Københavns Politi, statsadvokaten for særlig økonomisk kriminalitet og Told og Skat i gang med at foretage en undersøgelse og analyse af økonomiske forudsætninger og forhold for personer med tilknytning til rockermiljøet.

Ud over de initiativer, der skal forhindre rockernes besiddelse af våben, som jeg allerede har nævnt, forventer jeg at kunne fremsætte et omfattende lovforslag, der medfører væsentligt skærpede straffe for våbenlovsovertrædelser, herunder tyveri af farlige våben fra militærets depoter. Lovforslaget vil også indeholde forslag om styrkelse af politiets muligheder for at efterforske alvorlig kriminalitet, bl.a. kriminalitet begået af rockere.

Sammenfattende kan det således konstateres, at der er gjort og fortsat gøres en stor indsats, og at den hidtidige indsats har givet gode resultater.

Forhandling

Tom Behnke (FP):

Tak til justitsministeren og tak for de initiativer, som regeringen trods alt har taget.

Der er jo et faktum, at rockerne i Hells Angels og Bandidos tilsammen har 826 domme, heraf 191 for vold og 24 for manddrab og forsøg på manddrab, altså en ganske omfattende kriminalitet. Og flere domme er sandsynligvis lige på trapperne i de verserende retssager, som er indledt efter drabet i Københavns Lufthavn i marts i år.

Handlingsplanens forslag er gode, og derfor har vi undret os over, at ministeren ikke mere aktivt har gennemført forslagene om bedre mulighed for aflytning, overvågning og ransagning og bedre beskyttelse af vidner. Men da der er tale om meget omfattende kriminalitet, vil det være nødvendigt med mere, end handlingsplanen indeholder. Det kunne f.eks. også være ønskeligt med et forslag om omvendt bevisbyrde. Specielt i de sager, hvor man tager personer med meget store kontantbeløb på sig, som de ikke kan redegøre for, burde der i højere grad være mulighed for at anvende omvendt bevisbyrde.

Når vi taler om vidnerne, som handlingsplanen lægger op til at der skal gøres mere for at beskytte, må vi erkende, at det, ministeren i første omgang var fremme med, nemlig egentlige vidnebeskyttelsesprogrammer, som vi kender fra USA og andre store lande, ikke kan lade sig gøre i Danmark. Det vil ikke kunne lade sig gøre at skjule et vidnes identitet fuldstændig eller lade et vidne fuldstændig skifte identitet. Det er Danmark for lille et land til, og derfor skal der mere til end blot at stramme straffen for at forulempe eller true et vidne. Det, der skal til, må naturligvis være, at man i højere grad giver mulighed for at føre anonyme vidner i konkrete sager, men naturligvis på en sådan måde, at dommeren i den konkrete sag vurderer, om det skal tillades. Det skal selvfølgelig også være sådan, at det anonyme vidnes forklaring ikke skal stå alene, men skal stemme overens med andre forklaringer og spor, som er fundet på gerningsstedet.

Der er jo tale om en ganske omfattende krig, hvor det er et rent held, at der ikke er kommet flere til skade, og det er specielt fortvivlende, at udenforstående i høj grad risikerer at blive indblandet. Krigen mellem rockerne burde have været stoppet for længe siden. Regeringens manglende handlinger og manglende initiativer bevirker alt andet lige, at regeringen har et medansvar for, at krigen fortsætter. Rockerne er farlige for deres omgivelser, og de har en helt grotesk hang til kriminalitet.

Regeringen har flere gange lovet, at nu skulle der ske noget; men intet er sket, og derfor må vi se i øjnene, at de løfter er der ikke meget i. Vi kan håbe, at de løfter, ministeren her har givet, bliver holdt, og vi vil naturligvis holde regeringen fast på, at der skal mere til end løfter. Det, der skal til, er handling, handling og atter handling. Løfter nytter ikke i sig selv.

Dorte Bennedsen (S):

Denne forespørgsel er anmeldt allerede den 2. oktober, altså før fremsættelsen af den såkaldte rockerlov, og før ministeren i den forbindelse redegjorde for, at regeringen ville komme med yderligere initiativer i løbet af november måned.

Som bekendt var forespørgslen sat til debat den 7. november; men den blev trukket af forespørgerne, og det opfattede vi ærlig talt som en erkendelse af, at forespørgslen nu var blevet overflødig, da de ønskede oplysninger ville komme med det lovede lovforslag. Men nej, sådan skulle det ikke være. Fremskridtspartiet forsømmer ingen lejlighed til at stille forespørgsler, hvad enten det har mening eller ej, og derfor er F 6 altså sat på dagsordenen igen.

Ministeren har i sit indlæg redegjort for en lang række initiativer, der er taget, og der er ikke nogen grund til, at jeg gentager, hvad der blev sagt.

I Socialdemokratiet er vi optaget af at få bekæmpet både organiseret kriminalitet og den særlige rockerkriminalitet, og derfor har vi også med tilfredshed noteret os, at ministeren i løbet af meget kort tid vil fremsætte lovforslag herom. Vi finder, det vil være fornuftigt, at debatten om bekæmpelse af rockerkriminalitet tages, når det forslag ligger på Folketingets bord og vi dermed har de ønskede oplysninger, så vi kan ikke støt-te noget initiativ nu.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Fru Dorte Bennedsen ironiserer lidt over, at denne forespørgsel kommer på dagsordenen. Den er jo overflødig, siger fru Dorte Bennedsen, for justitsministeren har lovet for en måneds tid siden, at der kommer noget i november måned. Nu ved jeg ikke, om justitsministeren har sagt, hvilken november det er, om det er november 1997 eller 1998; men lad os gå ud fra, at det er november 1996.

Jamen kan vi stole på det? Kan vi tro på det? Hvad var det, justitsministeren lovede i denne Folketingssal i marts 1995? Hvad var det, justitsministeren lovede i maj 1995? Da lovede han, at der ville komme noget i sidste folketingssamling. Hvad var det, statsministeren stod og sagde klart og tydeligt på denne talerstol i oktober 1995, altså for mere end et år siden? Jo, i det skriftlige lovkatolog i sidste folketingssamling ville der komme initiativer.

Det var tre løfter, som alle er blevet brudt, så derfor vil vi godt sikre os i dag, at det løfte, justitsministeren som medlem af det bærende regeringsparti ved, hvad der skete i præcis den uge, hvor forespørgselsdebatten skulle have været holdt. Derfor blev forespørgslen udsat til i dag.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

At forespørgselsdebatten blev udsat, var af rent tekniske årsager, og jeg er sikker på, at fru Dorte Bennedsen som medlem af det bærende regeringsparti ved, hvad der skete i præcis den uge, hvor forespørgselsdebatten skulle have været holdt. Derfor blev forespørgslen udsat til i dag.

Jeg synes ikke, det er fair, at fru Dorte Bennedsen skoser forespørgerne, fordi vi benytter enhver lejlighed til at rejse debatten. Det burde et regeringsparti da være glad for, specielt når vi har hørt, at ministeren allerede har forslag liggende klar, som vil blive fremsat i november måned. Hvis det vel at mærke er november måned 1996, er der kun ganske få dage tilbage af denne måned, så det må være noget, der ligger klart og er lige til at lægge på Folketingets bord, så vi kan se det om ganske få dage. Det burde regeringspartierne da være glade for og gå herop med smil på læben og sige: Nu kommer vores initiativer. Alt, hvad der står i handlingsplanen, vil nu blive gennemført og meget mere til.

Denne debat giver jo regeringen en ganske fin lejlighed til at fremlægge sine initiativer, og det vil også være sådan, at senere på dagen, når der

kommer en motiveret dagsorden til afstemning, vil regeringspartierne få lejlighed til at vise, om de virkelig mener, at der skal ske noget.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Jeg er egentlig lidt forbløffet over hr. Helge Adam Møllers korte bemærkning heroppe, fordi – og det ved hr. Helge Adam Møller godt – jeg plejer at betragte ham som et overordentlig sobert menneske, og derfor var det et ejendommeligt indlæg. Hr. Helge Adam Møller har mig bekendt rent faktisk været ovre hos justitsministeren og er blevet orienteret om det kommende lovforslag, så det kan da ikke komme bag på hr. Helge Adam Møller, at der kommer et forslag i denne måned.

Så til hr. Tom Behnke vedrørende de rent tekniske årsager til, at forespørgslen blev trukket den 7. november. De tekniske årsager – man kan såmænd godt kalde det teknik – var mig bekendt, at Fremskridtspartiet indså, at midt i Rushdie-affæren fik man ikke nok opmærksomhed om sin forespørgsel, og derfor trak man den. Det er glimrende at rejse en debat, men det er dog fornuftigere at få debatten på et tidspunkt, hvor vi også har det grundlag, der skal til for at tage diskussionen. Det, man ønsker at vide, er, hvad regeringen agter at foretage sig i bekæmpelsen af rockerkriminalitet og organiseret kriminalitet, og de oplysninger vil blive givet i det kommende forslag.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Når fru Dorte Bennedsen siger, at det ikke kan komme bag på mig, fordi jeg har været til et møde hos justitsministeren og sammen med Venstres ordfører har fået at vide, at der kommer en række lovforslag, er det jo helt korrekt. Men alligevel kan jeg tvivle på, om de kommer, fordi jeg må konstatere, at justitsministeren den 16. maj 1995 sagde her i salen til Folketinget, at der ville komme noget i næste folketingssamling. Jeg må også konstatere, at statsministeren stod på denne talerstol og sagde, at der ville komme noget i sidste folketingssamling. Ingen af de to gange kom der noget, selv om jeg troede på det.

Jeg tror også på det, justitsministeren fortalte forleden dag, at nu kommer der noget; men jeg vil nu godt være sikker på det, og det kan gøres ved, at Folketinget pålægger regeringen, at de løfter, man giver, skal holdes, for de er ikke ble-

vet holdt de sidste to gange. Det er desværre sandheden, og det ved fru Dorte Bennedsen godt selv.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Fru Dorte Bennedsen har fuldstændig ret i, at da forespørgselsdebatten skulle være afholdt, kørte der en større Salman Rushdie-sag. Men det var ikke, fordi Fremskridtspartiet ønskede at få mere mediebevågenhed, at denne forespørgselsdebat blev udsat; det var simpelt hen, fordi vi var af den overbevisning, at de ordførere, som også havde med den sag at gøre, havde rigeligt at se til og havde deres tanker et helt andet sted. Derfor skønnede vi, at vi kunne få en mere saglig og mere konkret debat i dag med mere indhold.

Men vi må konstatere efter det ordførerindlæg, fru Dorte Bennedsen er kommet med på vegne af Socialdemokratiet, at der ikke er ændret noget som helst. Fru Dorte Bennedsens tanker er åbenbart et helt andet sted, i hvert fald har fru Dorte Bennedsen ikke ønsket at informere Folketinget om, hvilke tanker Socialdemokratiet gør sig på det felt. Fru Dorte Bennedsen kommer blot og afviser hovedet at diskutere emnet med henvisning til, at regeringen kommer med et forslag. Men hvad vil Socialdemokratiet på det område, hvad vil Socialdemokratiet rent politisk? Det ville da være langt mere interessant at høre fra en ordfører end at høre al mulig udenomssnak om, hvorfor man ikke ønsker debatten.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Det er godt en måned siden, Folketinget vedtog den såkaldte rockerlov, hvorved der blev sat en stopper for rockeraktiviteten i de bestående rockerborge; men rockernes generelle aktiviteter blev der jo ikke gjort noget ved. Tværtimod nedstemte regeringspartierne to beslutningsforslag fra V og K, der skulle forbedre politiets muligheder for at opklare forbrydelser og stramme reglerne for afsoning af fængselsstraffene.

Ud over at stemme vore forslag ned har regeringen intet foretaget sig; men det har rockerne til gengæld. Daglig kan vi læse om anholdelser af rockere, og det bliver ved og ved.

Rockerne råder fortsat over store økonomiske midler, og de skal efter Venstres opfattelse rammes på pengepungen. Vi finder, der bør indføres adgang til konfiskation af store pengebeløb,

som ikke hidrører fra lovlig indkomst, og som forefindes hos f.eks. undvegne strafafsonere, der er kendt for narkohandel eller ulovligt indkøb og besiddelse af våben. Huse og motorcykler, der er erhvervet for tjenester ved forbrydelser, skal også kunne konfiskeres.

Alt for mange dødsensfarlige våben beror stadig hos rockerne. Dagbladene fra lokalområderne kan berette om politiets arbejdsbyrde. Tusinder og atter tusinder af timer er anvendt blot på rockerproblemet, og problemet er så stort, at frykten hos befolkningen nu ikke alene er rettet mod rockerne, men mod politiets mandskabsmangel. Flere og flere borgere spørger nu, om politiet ikke har tid til andre opgaver, og den frygt er tilsyneladende meget velbegrundet.

Rockerproblemet løses ikke ved blot at flytte rockerne fra deres borge, men alene gennem en mere effektiv strafforfølgning, der kan føre til domfældelse og afsoning. Venstre og De Konservative har som allerede nævnt fremsat de nødvendige lovforslag flere gange, men regeringen ønsker ikke at medvirke til at gennemføre vore forslag. Vi har forstået, at justitsministeren i stedet tænker på at fremsætte et helt uforvarligt forslag om at samle stærke fanger i arresthuse i flere provinsbyer.

Borgerne i de berørte byer har protesteret over beslutningen om at placere farlige rockere tæt på et indkøbscenter og boligområder med børn. Det er på den baggrund unægtelig svært at se en sammenhæng i regeringens politik. Først fjerner man rockerne fra deres huse i bymæssig bebyggelse af hensyn til de omkringboendes sikkerhed, hvorefter man samler rockerne i arresthuse i andre tæt bebyggede områder. Rockerne og andre stærke fanger skal efter Venstres mening samles i særligt sikrede fængsler langt fra alfarvej.

Våben anvendes hyppigere og hyppigere, og der anvendes farligere og farligere våben. Derfor mener vi i Venstre, at der i våbenloven skal indføres en skærpelse af strafammen samt en minimumsstraf for besiddelse af våben, der ikke kan erhverves tilladelse til. Der bør i straffeloven indføjes en bestemmelse om, at det altid er en skærpelse omstændighed, at der anvendes våben, når der begås en kriminel handling.

Endvidere finder vi, at der i straffeloven bør indføres en selvstændig bestemmelse og en skærpet strafamme for dem, der ved anvendelse skydevåben og granater m.v. udsætter andres liv for fare. Straffammen bør være langt højere end de nuværende 4 år.

Vi finder, at rockerne skal stresses. Det kræver øget politipatruljering; men en intensiv overvågning af rockerne må naturligvis ikke gå ud over andre politiopgaver. Venstre ønsker derfor, at der på finansloven afsættes flere midler til politiet og til nye fængsler, men det forudsætter naturligvis, at lovgivningen samtidig strammes som foreslået af V og K. Det gælder ikke mindst afsoningsreglerne. Vi ønsker færre udgange, færre besøg, udsættelse af prøveløsladestidspunkt efter undvigelse og disciplinære forseelser. Vi ønsker en stramning af afsoningsreglerne over for personer, der i fængslerne undertrykker, afpresser og chikanerer andre.

I Venstre beklager vi meget, at regeringen så sent som den 10. oktober stemte vore forslag ned. Vi har forstået, at ministeren vil fremkomme med forslag inden jul. Det ser vi selvfølgelig frem til, men vi nærer stærk tvivl om, hvorvidt forslagene vil være tilstrækkelige.

Hvis de ikke er det, vil Venstre naturligvis igen fremsætte de fornødne forslag. Det er en selvfølgelig pligt for os som lovgivere at gøre, hvad der står i vor magt for at dæmme op for den modbydelige rockerkriminalitet. Det er faktisk det, vi er valgt til.

Helge Adam Møller (KF):

Jeg tror, justitsministeren og for den sags skyld de fleste folketingsmedlemmer kender den situation, at man har skrevet et læserindlæg til en avis, så sender man det af sted til avisen, og så er det redaktionssekretærens opgave at sætte en overskrift på indlægget. Hvis nu justitsministeren havde sendt sin tale ind til en avis og avisen skulle sætte overskriften, tror jeg, overskriften var blevet: »For lidt, for sent, for slapt.«

Men jeg vil da også godt sige, at det, justitsministeren nu siger, han vil lægge frem om kort tid, kan jeg garantere, at Det Konservative Folkeparti vil støtte fuldt og helt, og vi vil gøre alt for, at det kan få en så hurtig gang gennem Folketinget som overhovedet muligt.

Vi havde jo en debat om dette emne – det har vi efterhånden haft en del gange – men vi havde den første store samlede debat den 16. maj 1995, altså for lidt over halvandet år siden, og dengang startede jeg min ordførertale for Det Konservative Folkeparti med at sige, at der skal sættes hårdt ind over for organiseret kriminalitet og rockerkriminalitet. Hårdt, fordi mange af de personer, der har gjort denne kriminalitet til deres livsform, er hensynsløse, koldblodige, asociale og voldelige individer, der ikke skyer noget middel for at nå deres kriminelle mål.

Jeg fortsatte med at sige, at i Danmark har vi i dag to mafialignende internationale rockergrupper, Bandidos og Hells Angels. Hells Angels havde i februar sidste år 54 fuldgældige medlemmer. Tager man disse 54 medlemmer, kan det konstateres, at de frem til 1990 tegnede sig for følgende kriminelle synderegister: 7 domme for drab, 9 domme for voldtægt, 9 domme for røveri, 11 domme for drabsforsøg, 17 domme for vold mod døden til følge, 40 domme for vold mod sagesløse, 51 domme for ulovlige våbenbesiddelser. Og så har jeg sprunget alle småtingene som domme for ulovlig tvang og domme for vold mod legeme eller helbred over. Det må yderligere konstateres, at de samme 54 Hells Angels-medlemmer har fortsat deres hærgen efter 1990 med masser af domfældelser for forbrydelser mod liv og legeme samt domme, der dækker et bredt spektrum af anden kriminalitet.

Se, det var det, jeg sagde i maj måned sidste år, og den opgørelse, vi fik et par måneder senere, i september 1995, om Hells Angels, taler nu om 829 domme til de samme 54 medlemmer. Af de 829 er de 24 for manddrab eller forsøg på manddrab, 191 for vold osv., osv. Så vi kendte altså problemet allerede for halvandet år siden. Hvad gjorde vi ved problemet? Ja, der skete stort set intet.

Så er vi ved kernen af det, som denne forespørgsel drejer sig om. Det er, at nu må der altså handles. Nu må regeringen leve op dels til situationen og dels til de løfter, man har givet tidligere. For vi kan ikke lade være med at konstatere, at regeringen har et meget stort medansvar for den rockerkriminalitet, der har fundet sted de sidste halvandet år, og specielt for den rockerkrig, der har fundet sted.

Man har et medansvar, fordi man i næsten 2 år har kendt en række effektive midler til at bekæmpe rockerkriminaliteten. Man har et medansvar, fordi man, som jeg nævnte før til fru Dorte Bennedsen, tidligere har lovet og sagt her i Folketingssalen, at der ville komme forslag, og at de ville komme i sidste samling. Og intet skete.

Det er jo sådan, at havde de nødvendige lovregler været gennemført, allerede da de blev debatteret for halvandet år siden, er der ingen tvivl om, at ganske mange af de Hells Angels eller Bandidos eller deres supportere og støttegrupper, som er ansvarlige for denne alvorlige kriminalitet, som er ansvarlige for rockerkrigen, havde været fængslet allerede for lang tid siden,

og så havde den indbyrdes krig selvfølgelig haft et langt, langt mindre omfang. Det er jo svært at bekriige hinanden, hvis man sidder i hver sit fængsel, selv om det alligevel lykkes indimellem.

Derfor vil jeg godt på baggrund af det, jeg har sagt her, på vegne af Det Konservative Folkeparti, Venstre, Fremskridtspartiet og Dansk Folkeparti fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden

»Idet Folketinget konstaterer,

- at justitsministeren siden marts 1995 har haft en handlingsplan liggende klar til bekæmpelse af organiseret kriminalitet og rockerkriminalitet,
- at regeringen intet lovgivningsmæssigt har foretaget sig for at føre planen ud i livet trods løfter i Folketingssalen om dette fra såvel justitsministeren i maj 1995 som statsministeren i oktober 1995,
- at regeringen på grund af sin manglende handlekraft og de brudte løfter har et medansvar for »rockerkrigen«,

opfordrer Folketinget regeringen til senest 6. december i år markant at skærpe indsatsen over for rockerkriminalitet ved at fremsætte de lovforslag, der er nødvendige for at gennemføre de initiativer, som Justitsministeriets egen arbejdsgruppe fremlagde i handlingsplanen fra marts 1995.

Derefter går Folketinget over til næste sag på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr: D 25).

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (Se ovenfor). Dette dagsordensforslag indgår herefter i forhandlingen.

Anne Baastrup (SF):

Når man kommer med en forespørgsel om stigende rockerkriminalitet, må det forventes, at forespørgerne har en baggrund for at vide, om der rent faktisk er tale om en stigning, eller om det bare er et populistisk forsøg på at ride med på en eller anden ny bølge, der isoleret set bare er imod rockere. Nok om det.

Vi har i SF besluttet at bruge denne forespørgsel til at gå konstruktivt ind i en debat om, hvad politiet rent faktisk kan gøre for at imødegå kriminalitet, hvad enten det er rockere eller

andre, der begår den, for vi mener simpelt hen, at kriminalitet skal bekæmpes, uanset hvem der begår den.

Det første skridt på denne vej er at få et samarbejde mellem de forskellige politikredse. Rambuktyverierne er et eksempel. Denne kriminalitetsform startede i én politikreds, men smittede til andre kredse. Om det er samme gruppe eller andre, der får en god idé, kan kun afklares, hvis politiet i de forskellige kredse har et samarbejde. Det har politikredsene fået etableret, og det er netop vejen frem. Samarbejde mellem politikredse med anvendelse af sædvanligt godt politiarbejde kan opklare mange forbrydelser.

Det har derfor været en beskæmmende oplevelse for mig at få fat i en orientering fra politiregion 6, dateret 5. juli 1996, underskrevet af Hanne Bech Hansen.

Det viser sig her, at det, man foreslår, er det, jeg troede var almindeligt godt politiarbejde. Overskriften er: »Strategi vedrørende bekæmpelse af organiseret kriminalitet og rockerkriminalitet.« I denne orientering gives en bekrivelse af organiseret kriminalitet, der svarer til Justitsministeriets rapport herom.

Min skuffelse over denne orientering skyldes, at jeg faktisk troede, at de anbefalinger, som fremgår af denne orientering, var et veletableret system. Eller sagt med andre ord: Jeg troede, at politiets niveau var højere, end tilfældet tilsyneladende har været.

Hvorfor det ikke er sket før, er mig en gåde. Det kan skyldes, at der har været et behov for en ny ledelse i Københavns Politi, som ser mere realistisk på livet end den tidligere ledelse. Det kan også være andet. Svaret blæser i vinden.

Det, vi i hvert fald kan konstatere, er, at nu vil man gøre noget i politiet: Man vil samarbejde, man vil skabe overblik over omfang og art af organiseret kriminalitet, man vil lade være med at fokusere på enkeltsager og målrette efterforskningen, så enkeltpersoner eller firmaer i organiserede kriminalitetsstrukturer kan drages til ansvar af strafferetlig karakter, og endelig vil man samle og systematisere dokumentationen. Det troede jeg faktisk var normal praksis.

Det, vi så bare mangler, er et samarbejde mellem det almindelige politi og PET eller måske en kulegravning af, hvad PET egentlig går og laver.

Så vidt jeg har forstået, er PET's opgaver kontraspionage, forebyggelse af terrorangreb, registrering af potentielle samfundsfjender og international udveksling af oplysninger.

Hvordan kan man så herefter bringe anklage-myndigheden i den utrolig pinlige situation, som vi så forleden dag, hvor anklagemyndigheden på første dag i retssagen vedrørende rockermordet i Københavns Lufthavn måtte komme med nye oplysninger om telefonaflytninger af Titangadetilholdsstedet? Det er en situation jeg ikke fatter kan opstå. Dels har jeg svært ved at se, hvilken af de arbejdsopgaver, som jeg har forstået PET har, der kan føre til en telefonaflytning af Hells Angels. Dels har jeg svært ved at forstå, at justitsministeren som øverste anklagemyndighed kan acceptere, at PET fører sig frem på en sådan måde, at man tilsyneladende ikke engang vil fortælle anklageren, om det nu var alt det materiale, som PET var i besiddelse af.

Samtidig virker det helt besynderligt, at vi har en politimæssig efterforskning kørende, som alle avislæsere ved var højt prioriteret, og hvor et – kan man sige – konkurrerende politi tilsyneladende har sin helt egen efterforskning uden at informere de officielle efterforskere. Hvordan justitsministeren kan sidde denne besynderlige adfærd overhørig, forbliver mig en gåde, og jeg forventer da også en reaktion fra justitsministeren om, hvilke overvejelser han har i den anledning.

Denne historie indebærer for os at se, at man i langt højere grad bør gå PET nøjere efter i sømmene og kontrollere, hvilke arbejdsopgaver organisationen selv mener den har, og hvilke den efter en ansvarlig ministers mening bør have. Det kunne være, at det var på tide at reorganisere denne organisation, set i lyset af at mange af de opgaver, der tidligere måske var acceptable set fra en socialdemokratisk ministers synsvinkel, i dag ikke længere er nødvendige, og i den forbindelse overflytte ressourcer til andre dele af politiet, så de kan udføre de arbejdsopgaver, der hører til almindelig politivirksomhed, og overlade den smule, der måtte være tilbage, til et renoveret PET.

Vi husker jo alle de problemer, PET-chefen har haft med at give en forfatter besked, og når det tilsyneladende er lige så besværligt at give anklagemyndigheden nødvendige oplysninger i god tid, så de almindelige retsplejeregler overholdes, må man som ansvarlig politiker sige fra. Det er tilsyneladende et stort spild af penge og god arbejdskraft, at der sidder x antal mennesker i PET og arbejder på det her niveau.

Vi ønsker enhver form for kriminalitet bekæmpet, og vi mener, at en effektiv udnyttel-

se af politiets samlede organisation og et bedre samarbejde med andre myndigheder på et mere kvalitativt niveau vil bringe kriminalitetsbekæmpelsen, det være sig kriminalitet begået af mennesker, der tilhører bestemte grupperinger, eller anden kriminalitet som f.eks. selskabstømning, miljøkriminalitet, rambuktyverier, konkursrytteri osv. op.

Der er mange forskellige former for kriminalitet, og alle skal bekæmpes, men de skal bekæmpes på en måde, så vi til stadighed kan se hinanden i øjnene. Vi må ikke give slip på den grundlæggende forudsætning, at man ikke dømmes, bare fordi der er mennesker her i Folketinget, der ved, hvem der er kriminel, og hvem der ikke er.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Fru Anne Bastrup kom med et direkte spørgsmål. Hun sagde, at når man stiller en sådan forespørgselsdebat om den stigende rockerkriminalitet, så skulle man også gerne kunne føre bevis for det.

Sagen er jo, at alene i år har der været en større skudepisode i Kastrup Lufthavn, hvor der var en, der blev dræbt. Der har været et håndgranatattentat mod Hørsrød Statsfængsel. Man har fundet ueksploderede bomber under en bil i Nykøbing Falster. Man har affyret panserværnsraketter mod klubhuse i Snoldelev og hos supportere i Aalborg. Der er smidt en håndgranat ind i en privat bolig i Brønshøj, hvor der var tre, der blev såret. Politiet finder en bilbombe i Titangade. Jørn Jønke Nielsen udsættes for attentat. Hells Angels' forretning i Aalborg beskydes. Bombe falder fra en bil og eksploderer foran en anden bil, der tilhører en Hells Angels-støtte. Bilbombe eksploderede ved Hells Angels' borg i Roskilde. Skudepisode i Roskilde. Panserværnsrakettangreb imod Titangade, hvor der var over 300 mennesker samlet. Det var blot for lige at nævne noget af det, der er sket de sidste par måneder. Jeg synes, der er tale om en stigende kriminalitet blandt rockerne.

Man kan så selvfølgelig indvende, at der er ro lige i øjeblikket. Men det er også et faktum, at hvis den ro skal holde, så er rockerloven ikke nok. Der skal mere til, hvis vi vil sikre freden fremover.

(Kort bemærkning).

Bendt Bendtsen (KF):

Jeg synes, det er utroligt at høre SF's ordfører på dette område, fru Anne Baastrup, bruge taletiden i dag til at kritisere Københavns Politi, til at kritisere PET og sige, at det er SF's visioner at overflytte lidt midler fra PET til det øvrige politi. Det var faktisk essensen af den taletid, som ordføreren brugte heroppe.

Det er ufatteligt, at man ikke har forstået, at hvis politiet skal bekæmpe dette problem, så må man have nogle andre politiske værktøjer. Lige så vel som blikkenslageren har en værktøjskasse med for at kunne udføre sit job, så må politiet have en straffelov og en retsplejelov, der er i overensstemmelse med de problemer, man skal løse, og det er jo netop det, en arbejdsgruppe har peget på. Det forholder man sig overhovedet ikke til. Gold kritik af dansk politi – det er, hvad SF kan stramme sig op til.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Hr. Bendt Bendtsen har overhovedet ikke hørt efter, hvad det var, jeg sagde.

Jeg roste rent faktisk Københavns Politi. Jeg roste den nye politichef i Københavns Politi for denne PD-orientering dateret den 6. juli 1996. Jeg synes, det er et flot stykke arbejde. I det arbejde har man rent faktisk lavet en total registrering af, hvad det er for nogen virkemidler, man har inden for politiet på nuværende tidspunkt.

Det, vi jo også kan se, er, at efter at man er begyndt at lave dette samarbejde, så har man rent faktisk fået langt mere styr på det. Hvis man taler med almindelige politifolk, er de meget glade for, at man har startet det her samarbejde.

Jeg synes stadig væk godt, at jeg kan tillade mig her fra talerstolen at kritisere, at PET ikke kan finde på at udlevere oplysninger til anklagemyndigheden i en af de helt store mordsager, som kører i landsretten for tiden. Det mener jeg er en berettiget kritik. Jeg mener, at PET bør anvende sine ressourcer til at samarbejde med det andet politi. Det her har ikke været en kritik af politiet i dag.

(Kort bemærkning).

Bendt Bendtsen (KF):

Jeg må stadig væk konstatere, at SF ikke har brugt mange sekunder af sin taletid til at diskutere de politiske værktøjer, som politiet er nødt

til at have i værktøjskassen for at kunne bekæmpe den stigende kriminalitet. Det har man altså ikke taget stilling til.

Bjørn Elmquist (RV):

Jeg forstår nu ikke, hvad hr. Bendt Bendtsen mener med de politiske værktøjer, som politiet skal have. Det er sagt to gange fra denne talerstol.

Jeg mener ikke, politiet skal udøve nogen form for politisk virksomhed. Men vi skal ad politisk vej måske vedtage at give politiet nogle nye værktøjer. Det kan være, det er det, men vi skal da ikke have et politisk politi.

Jeg kan gøre mit ordførerindlæg meget, meget kort. Jeg synes, at justitsministeren har givet en meget udførlig og grundig redegørelse for de mange initiativer, der har ført til, at temperaturen i opgøret mellem de forskellige rockergrupper er skruet ganske gevaldigt ned. Og de planer, som justitsministeren omtalte, har jeg heller ikke noget at føje til. De er på vej, og de skal blive debatteret i Folketinget inden ret længe.

(Kort bemærkning).

Bendt Bendtsen (KF):

Nu er det jo ikke første gang, hr. Bjørn Elmquist og jeg ikke forstår hinanden, men jeg vil da godt så endnu en gang prøve at skære det ud i pap. Det, det drejer sig om, er, at man prøver at tage de elementer i den handlingsplan og så få dem gennemført, så politiet får de værktøjer, der skal til for at bekæmpe den stigende kriminalitet.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Jamen jeg kan love hr. Bendt Bendtsen, at vi hurtigt kan blive enige i den uenighed, vi måtte have, hver gang hr. Bendt Bendtsen som her giver mig fuldstændig ret i det, jeg har sagt.

Søren Søndergaard (EL):

Jeg havde oprindeligt ikke planlagt at sige noget som helst i denne debat, for jeg mener, at det er en ualmindelig dårligt timet forespørgsel. Den er dårligt timet, fordi rockerlovene ikke har fungeret længe nok til, at man reelt kan vurdere, hvordan de fungerer.

Vi har jo tidligere set, at der efter nogle voldsomme attentater har været en periode, hvor der har været lidt stilhed, og vi har haft perioder, hvor der så er sket en opblussen. Hvordan de love, der blev vedtaget af Folketinget for nogen

tid siden, reelt har fungeret, kan kun vurderes efter en længere periode. Så det synes vi ikke vi kan.

Vi synes, det er lidt vanskeligt at skulle diskutere, hvor der skal gøres yderligere, når vi ved og alle ved, at justitsministeren har gjort sig nogle overvejelser og er ved at fremlægge nogle forslag, som kommer i løbet af en eller anden periode. Det kan være 1 uge, det kan være 1 måned, men de kommer relativt snart. De drejer sig om, hvad der skal ske, og så synes vi, det er underligt midt imellem de to ting at have en forespørgsel, som reelt ikke kan føre os nogen steder hen.

Når jeg så alligevel vælger at tage ordet, er det, fordi der så bliver foreslået denne her bongobongodagsorden, hvor man puster og puster: Justitsministeren har intet foretaget sig, manglende handlekraft osv. Hvad når man så frem til? Når man så frem til, at derfor udtaler vi mistillid til denne her justitsminister, og derfor udtaler vi mistillid til denne her regering? Nej, det, man når frem til på baggrund af alt det bongobongobongo, er: Derfor opfordrer vi regeringen til at fremsætte sine tanker.

Jeg synes, at det er en markant understregning af, hvor lidt der er i denne her forespørgsel, men jeg kan udmærket dele den erklæring, som slutter dagsordenen af, nemlig: Vi afventer, at regeringen fremsætter sine forslag.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Jamen har hr. Søren Søndergaard alligevel ikke overset noget? Det mener jeg, for det er jo rigtigt, at justitsministeren nu sagde, at der kommer noget, og justitsministeren loftede også sløret, som han også har gjort det i det seneste par måneder over for offentligheden, for nogle af de initiativer, der kommer.

Nu er der sket det, at justitsministeren så får en klar melding fra i hvert tilfælde fire partier, som udgør et meget stort mindretal i dette Folketing, om, at der ikke er nogen af de forslag, justitsministeren lægger frem, som vi ikke er enige i. Yderligere peger vi på, at til de afgørende overvejelser, som ministeren nu gør sig, er der en række yderligere forslag, som vi også finder meget relevante. Det er da en god politisk melding at give til en minister, således at han kan se, hvor der er mulighed for at skabe flertal, og hvor der måske ikke er.

Det er jo 15 helt konkrete forslag, denne dagsorden lægger op til, som for øvrigt er udarbejdet

af et udvalg, som justitsministeren selv har nedsat, og hvor hans egne embedsmænd enstemmigt har anbefalet det. Det er da et godt og klart signal. Jeg ville være glad som justitsminister.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg tror ikke, at justitsministeren på noget tidspunkt har været i tvivl om, at han kunne påregne de fire partiers støtte til en hvilken som helst stramning af loven på det her område uanset de retssikkerhedsmæssige konsekvenser.

Sonja Albrink (CD):

Medierne har været meget oppe på mærkerne for at fortælle om den uhyrlige kriminalitet, der er foregået i rockerkredsene i de seneste måneder. Det har heldigvis fået mange til at indse, at der skal tages nogle ordentlige midler i brug, hvis politiet skal have mulighed for at bekæmpe den form for forbrydelser og i øvrigt andre grove forbrydelser, som efterhånden oftere og oftere bliver planlagt meget professionelt.

De kriminelle bander skyr nemlig ingen midler. Hvis det er nødvendigt for at opnå deres mål, er de ofte forberedt på at skyde sig ud af situationen. De har slet ingen skrupler eller for den sags skyld særlig store praktiske problemer med at infiltrere andre organisationer eller myndigheder. Derfor har vi i CD længe påpeget behovet for at give politiet bedre arbejdsredskaber i deres indsats mod rockerkriminaliteten og den organiserede kriminalitet.

CD har ikke ladet sig rokke af den seneste tids hændelser i rockermiljøet. Vi står fast på, hvad vi hele tiden har ment var nødvendigt, men ingenting er så ondt, at det ikke er godt for noget. Rockerproblemerne har været startskud til en langt mere konstruktiv debat, som vi i CD hilser meget velkommen.

Der er flere ordførere, som har fremhævet rapporten om rockerkriminalitet og organiseret kriminalitet i dag, og jeg mener bestemt også, at den peger på nogle gode og nødvendige instrumenter i kampen mod den organiserede kriminalitet.

Vi skal ikke lade os forlede af den øjeblikkelige stemning i kølvandet på den såkaldte rockerkrig. De initiativer, som vi skal tage, skal stå længe, og de regler, der skal vedtages, skal også bruges i andre sammenhænge, når det ikke længere er rockere, der er problemet.

Som jeg sagde, er det vigtigt, at politiet også får nogle gode instrumenter i bekæmpelsen af

rockerkriminaliteten. Den arbejdsgruppe, som for 1½ år siden afgav rapporten om rockerkriminalitet, gav mange gode bud på, hvad det var for nogen instrumenter, man skulle bruge i kampen.

Det væsentlige for CD er, at de initiativer, der bliver taget på området, også er velafvejede og ikke forringer retssikkerheden for nogen. Derfor må det naturligvis være et krav, at politiet skal have en godkendelse fra en domstol, før meget indgribende midler eller metoder tages i brug.

Rockerkriminaliteten er med fuld styrke også flyttet ind i fængslerne. Det er efter min mening helt uacceptabelt, at kriminelle bander kan fortsætte deres aktiviteter bag fængslets mure og ikke mindst over for de medfanger, som af meget naturlige grunde ikke kan slippe ud.

Rockerne bruger bl.a. også udgange til at få aktindsigt i fængslets og Direktoratet for Kriminalforsorgens sager til at skaffe sig oplysninger og til at true sig til en eller anden fordel eller ydelse. Det er ikke længere siden end en uges tid, en fængselsinspektør fik brændt sin bil af inde på fængselsområdet, og det er ikke første gang, fængselsansatte oplever den hårdhændede trussel om bål og brand i ordenes egentlige forstand. Indsattes muligheder for aktindsigt i fængslets sager må begrænses, det skylder vi fængselsansatte og samfundet.

De lovforslag, som justitsministeren nævnte i sin tale om styrkelse af politiets muligheder for at efterforske alvorlig kriminalitet, har vi i CD længe set frem til; vi er sikre på, at det vil styrke indsatsen også mod rockerkriminaliteten. Vi har også bidt mærke i, at det kun er første trin i en flertetrinsraket, som skal dække det her område, og i CD ser vi da også meget frem til de forhandlinger, som kommer efter det første trins forslag.

Som sagt, jeg vil slutte med at sige, at CD ikke kan støtte det fremsatte dagsordensforslag, da justitsministeren så flot har redegjort for de initiativer, som regeringen kommer med.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Fru Sonja Albrink sagde, at det for CD var meget vigtigt, at der ikke blev vedtaget eller fremsat nogen forslag, som kunne krænke retssikkerheden. Det er jeg enig i, det er også vigtigt for Det Konservative Folkeparti, men der kunne jo så måske ligge den antydning, at det var der nogle af de forslag i arbejdsrapporten, der gjorde. Og derfor vil jeg spørge, om CD mener, at

der er nogen af de 15 forslag, som en enig arbejdsgruppe kom med – hvori der sad fremtrædende embedsmænd fra Justitsministeriet, fra Rigsadvokaten, fra Dansk Politimesterforening og fra Direktoratet for Kriminalforsorgen – der krænker retssikkerheden. Det vil jeg godt have et svar på.

(Kort bemærkning).

Sonja Albrink (CD):

Nu er der jo en hel emneliste i den rapport, men det, jeg mente med det, var jo, at vi sagtens kan godtage forslagene i princippet, men at vi lægger meget vægt på, hvordan den konkrete udformning af de forskellige lovforslag bliver.

Pia Kjærsgaard (DF):

Da vi for ikke så lang tid siden sidste gang diskuterede rockere, havde Dansk Folkeparti tre konkrete forslag til at standse disse rockere og deres kriminelle handlinger. Og i retten sidder for tiden en række af disse rygmærkebærende personer, der ikke kan klare tilværelsen, hvis de ikke har deres rygmærker at støtte sig til, og som er under anklage for skyderiet i lufthavnen, hvor en konkurrent blev dræbt. Og i et andet fængsel sidder et par andre af disse rygmærkemennesker, sigtet for panserværnsrakettangreb på konkurrenterne i Titangade, hvor der også blev dræbt en person og såret flere. Og i et tredje fængsel sidder den dømt morder Jønke, der også tilhører det selskab af kriminelle, som efter Folketingets seneste lov har måttet finde andre steder at opholde sig, fordi de forskellige politikredse har fået mulighed for at forbyde dem at samles bestemte steder.

Så langt, så godt!

Vi skal i denne sammenhæng også huske på, at disse rockere er dømt eller anklaget for en hel del forskellige ting: mord, narko, afpresning, trusler, ulovlig tvang, voldtægt, hashhandel og vold.

Og har man begået mord i disse kredse, får man lov til at bære et såkaldt Filthy Few-mærke, og det er de pågældende sikkert meget stolte af at få lov til!

Det er kort sagt en afstumpet verden, disse mennesker befinder sig i, og som lovgivere er det selvfølgelig vores pligt at gøre, hvad vi kan for at give politiet opbakning til at få uskadeliggjort disse menneskers virke som rockere, og det skal være effektivt, måleligt og mærkbart, hver gang der foretages indgreb imod dem herindefra.

Dansk Folkeparti foreslog ved den tidligere behandling, at Folketinget tog § 78, stk. 2, i grundloven i brug for at få disse rockerklubber opløst.

Vi havde også et forslag fremme om i hvert fald bare at forbyde de rygmærker, de bærer.

Og for at runde det af, så foreslog vi at indføre mulighed for at idømme kollektiv straf, for man oplever jo hver evige gang, når disse mennesker er under anklage, at de dækker over hinanden, og derfor anser vi stadig væk kollektiv straf for en mulighed for at komme uvæsenet til livs.

I den mellemliggende periode har det vist sig, at den lov, der blev vedtaget efter vores seneste debat om rockere, har været umiddelbart effektiv – i hvert fald indtil videre: Politiet har udtalt sig positivt om virkningen, og det er vores indtryk, at disse rygmærkebærere for alvor har følt på deres egen krop, hvordan det er ikke at føle sig velkommen.

Det vil desværre nok være for naivt at tro, at så er alting i orden, og Dansk Folkeparti skal derfor minde om de tre forslag til at komme disse menneskers klubber til livs, som jeg tidligere har nævnt, så de tydeligt får fortalt, at herhjemme har vi ikke andet end foragt tilovers for, hvad de foretager sig.

Rockerne er en belastning for vores samfund – det finder de såmænd nok er positivt, men de må gerne bare en enkelt gang tænke på, at det ikke er positivt ment – og Dansk Folkeparti vil derfor støtte enhver stramning i retning af et totalt forbud mod disse rockere, og vi støtter det naturligvis, hvis justitsministeren kommer med yderligere initiativer.

Det er kun en lille kreds af personer, der sympatiserer med dem, selv om de evner at lave så meget ballade, at man tror, der er mange flere. Men faktum er, at de er få, og at mange af dem sidder i fængsel, hvor de trods alt har begrænsede muligheder for at udfolde deres kriminalitet.

Brug af våben er en af rockernes kære forlystelser, og de skal have nye våben hele tiden, for politiet har taget sig den frihed, når de standser en vogn med rockere, at lette rockerne for deres våben, for ofte kører de jo rundt med våbnene.

Rockerne er altså indtil videre neutraliseret, men de er stadig farlige, når de mødes eller ser en person fra en anden klub, og derfor skal der fortsat helt andre midler til end den lov, som Folketinget vedtog for kort tid siden.

Dansk Folkeparti støtter derfor selvfølgelig også de andre initiativer, der har været fremme, f.eks. brugen af anonyme vidner, og vi støtter også et forslag om skærpe af straffen for at besidde våben, der er ulovlige. Og tilsvarende vil vi støtte et varslet forslag fra justitsministeren om at indføje en bestemmelse i straffeloven om en forhøjet strafferamme for særlig grove overtrædelser af våbenloven. Det har justitsministeren for nylig meddelt mig i et svar på et skriftligt spørgsmål, jeg har stillet til ham.

For Dansk Folkepartis skyld kan vi godt tage en debat om rockere hver måned, om ikke for andet så for at holde status over udviklingen. Men det vil naturligvis føre alt for vidt, og denne debat er vel egentlig også et resultat af, at Folketinget ikke altid rider samme dag, som det sadler.

Det er kun kort tid siden, vi brugte mange kalorier på rockerne, men Dansk Folkeparti vil gerne tage debatten en gang til, så vi kan få lejlighed til at gøre opmærksom på vores synspunkter i denne sag, hvilket hermed er gjort.

Jeg ser meget gerne, at den dagsorden, som Dansk Folkeparti har foreslået sammen med andre partier, bliver vedtaget, for så føler vi faktisk, at vi har lidt mere hånd i hanke med justitsministeren, end vi har på nuværende tidspunkt.

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Hr. Søren Søndergaard sagde, at han synes, det vil være rigtigt at se på, hvordan langtidsvirkningen bliver af det, der rent faktisk er foretaget, og se på de nye forslag, der kommer, inden man tager en mere grundig debat.

Det synes jeg i og for sig på mange måder er en rigtig måde at anskue det på i dag, men jeg vil da sige, at jeg faktisk mener, at der er sket en lang række ting, og at det er mit indtryk – og jeg tror, det er de flestes indtryk – at loven vedrørende rockerborge virker; der er ikke de problemer i Polensgade og i Titangade og andre steder, som der var tidligere.

Men hvordan langtidsvirkningen bliver, står endnu tilbage at se, og jeg er enig med hr. Søren Søndergaard i, at det er ikke til at vide, om det er en pause eller det er en afslutning, vi er i, for vi har tidligere set, at der er gået måneder, fra der er sket en stor begivenhed, til der er sket en ny stor begivenhed, og at der så har været en række større eller mindre begivenheder imellem.

Så jeg betragter bestemt ikke det her som noget, der er overstået. Jeg håber, det er det,

men kan absolut ikke sige, at jeg kan være sikker på det. Men der er altså sket noget de steder, hvor rockerborgene var; det siger borgmestrene også.

Og der er også sket det, at op imod 150 mennesker faktisk er frihedsberøvet på grund af det arbejde, politiet har gjort, og selv i de meget vanskelige sager som f.eks. sagen om Titangadepanserværnsraketten er der tegn på, at politiet har fat i noget vigtigt, og der kører altså også en stor straffesag vedrørende mordet ude ved Kastrup Lufthavn.

Så der sker noget, og der gøres noget.

Der vil også blive sendt to aktstykker til Folketinget vedrørende nogle af de ting, der har været nævnt her, dels for at sikre, at der også næste år er politimæssige ressourcer til det almindelige politiarbejde, der foregår ved siden af, og dels et aktstykke vedrørende særlige afdelinger i to arresthuse til nogle af de negativt stærkt dominerende indsatte.

Så jeg vil faktisk ikke give fru Birthe Rønn Hornbech ret, når hun siger, at der ikke sker noget, for faktisk sker der meget, og når fru Birthe Rønn Hornbech så samtidig siger, at man bliver ved og ved med at anholde rockere, men at der ikke sker noget, ja, så ved jeg ikke, hvad det er for en underlig selvmodsigelse, der ligger i det. Jeg mener faktisk, at der sker mange ting.

Noget af det, der er blevet trukket frem af mange ordførere, er våbenlovgivningen.

Dér er vi enige i, at der skal ske noget. Konfiskation har været drøftet, og jeg er også enig i, at det er vigtigt at se på pengestrømmene i de her kredse – for at sige det på den måde.

Og så var fru Anne Baastrup i sit indlæg inde på noget lidt mere specielt:

Det er jo rigtigt, at politiet normalt har en meget decentral struktur, og at de enkelte politikredse og politimesterembeder på mange måder er selvstyrende, og det er derfor også rigtigt, at der er taget særlige initiativer for at koordinere arbejdet med bekæmpelse af rockerkriminaliteten, og at politiregionerne har fået en særlig rolle i den forbindelse, og det synes jeg er helt naturligt, men jeg tror altså også, at det er rigtigt, at politiet skal have en decentral struktur i dagligdagen, og det tror jeg også befolkningen føler sig trykke ved.

Det er også rigtigt, at der i aviserne har været skildret nogle ting i forbindelse med samarbejdet mellem Politiets Efterretningstjeneste og Københavns Politi, og det er noget, der optager mig meget, og det er blevet belyst for mig både

af Rigsadvokaten og af Københavns Politi og Politiets Efterretningstjeneste, og jeg er ikke sikker på, at det er slet så enkelt, som fru Anne Baastrup fremstillede det her, men det er klart, at det skal fungere helt korrekt og ordentligt, og at der må ikke ske noget kiks dér.

Derfor er jeg ved at få undersøgt sagen, men jeg har det ikke sådan, at jeg i dag kan sige, at sådan og sådan skal det være fremover, men vi arbejder på at sikre, at der ikke skal kunne ske fejl, og jeg er ikke sikker på, at der kun har været misforståelser – hvis man kan bruge det udtryk – ét sted; jeg tror faktisk, der i flere led kan have været misforståelser med hensyn til det, der er foregået. Men jeg jeg mener, at det er korrekt, at politiet prøver at forebygge – og det er bl.a. det, Politiets Efterretningstjeneste har været med til – at planlagte voldsomme angreb bliver gennemført, for det er også en del af politiets arbejde at forebygge, at der sker voldsomme begivenheder, og ikke kun at opklare dem, når de er sket.

Formanden:

Hr. Tom Behnke som ordfører for forespørgerne.

Tom Behnke (FP):

Jeg er glad for ministerens svar, og jeg er glad for debatten her i dag, og Fremskridtspartiet ser frem til de lovforslag, som ministeren nu har bebudet vil komme på bordet her i Folketinget. Og med den karakter, forslagene vil have – efter hvad ministeren har oplyst – kan jeg ikke se andet, end at Fremskridtspartiet også vil kunne støtte de forslag.

Når Fremskridtspartiet bliver ved med at presse på over for regeringen og stiller forespørgsler for at få svar på, hvor langt man er nået, og hvornår der sker noget, så er det naturligvis, fordi vi har kunnet se, at fra handlingsplanen blev fremlagt, og til man begyndte at overveje at gøre noget, er der gået meget lang tid, og indtil videre er der ikke kommet nogen konkrete initiativer i forbindelse med handlingsplanen, og det er vi naturligvis kede af.

Og jeg kan ikke lade være med at tænke på, om den krig, der har været mellem rockergrupperne gennem det sidste halve års tid, kunne have været droslet væsentligt ned, hvis man havde gennemført nogle af de initiativer, der er omtalt i handlingsplanen. Det er en tanke, der slår mig, og derfor føler jeg, at det vigtigt, ja nødvendigt, at vi fra oppositionens side i hvert

fald presser på over for regeringen, til der kommer nogle initiativer, der kan følge handlingsplanen op.

For det er nødvendigt, at der bliver sat hårdt ind over for den organiserede kriminalitet, og det er vigtigt, at man giver bedre mulighed for overvågning af og kontrol med rockerne, så man ved, hvor de er, og hvad de foretager sig, sådan at man kan tage eventuelle konflikter og kriminalitet allerede i opløbet og ikke først, når det er gået galt.

Jeg synes i den forbindelse, at det er synd, at Københavns Politi har nedlagt den særlige politienhed, som fører kontrol med rockerne, og som hovedsagelig fører kontrol med værtshusmiljøet, som rockerne jo i en periode havde sat sig alt for tungt på, for det problem fik man faktisk nogenlunde styr på og fik det efterhånden løst, men straks man havde det, nedlagde man den pågældende patrulje, og det synes jeg er forkert, og derfor skal jeg appellere til ministeren om at få genoprettet denne særlige patrulje, således at problemerne ikke gentager sig.

Et punkt i handlingsplanen, som vi i Fremskridtspartiet føler er ganske vigtigt, er at få gennemført regler for omvendt bevisbyrde, så at man, når personer bliver pågrebet med f.eks. meget store pengebeløb på sig, kan kræve omvendt bevisbyrde med hensyn til, hvor pengene kommer fra. For det er jo ikke normalt, at personer på overførselsindkomst eller med en meget lav indkomst går rundt med meget store kontantbeløb på sig. Der må være en årsag til det.

Som mange ordførere har været inde på, er det også vigtigt at få strammet våbenlovgivningen op, for det er jo ikke rimeligt, at uanset om man har en lille kniv, der er en halv centimeter for lang, i lommen eller man bærer rundt på et skudklart maskingevær, er straffen eller sanktionen stort set den samme. Det kan naturligvis ikke passe, at det skal være sådan, og derfor må våbenloven indrettes på en mere hensigtsmæssig måde, så der i forhold til, hvilken overtrædelse der er tale om, er en større graduering af den straf, man skal have.

På et tidligere tidspunkt har ministeren jo været inde på og bebudet, at det muligvis ville være en god idé, at man lod en del af våbenloven gå ind i straffeloven på samme måde, som vi har det med hensyn til lov om euforiserende stoffer. Der har vi også en særligt skærpende paragraf, når man trækker op i straffeloven, og det kunne man også overveje at gøre med hensyn til våbenloven.

Så er der bedre beskyttelse af vidner såvel i retssalene som uden for retssalene. Det er også et punkt, vi støtter meget i Fremskridtspartiet. Det er utrolig vigtigt, at de mennesker, der oplever tingene, som ser tingene, at de kan få lov til at vidne uden at skulle frygte for deres liv og deres helbred eller for deres familie. Det er meget vigtigt, at vidnerne kan det, for ellers knækker vores retssamfund, og det vil ikke være hensigtsmæssigt.

Vi har så i Fremskridtspartiet også den holdning, at man burde tage skridtet lidt længere og give mulighed for at føre anonyme vidner i helt særlige situationer, men den debat kan vi jo tage, når ministerens forslag kommer.

Vi mener også, at det er vigtigt, når der er sket en kriminel handling – uanset hvor meget man har gjort for at forhindre den – at der så sker en meget hurtig retsforfølgning, og når retshandlingen er overstået, at man sørger for, at den dømte kommer til at gå direkte til afsoning.

Det er nødvendigt, at man afsætter de nødvendige ressourcer til det her såvel inden for politiet som inden for kriminalforsorgen. Det er nødvendigt, at man på internationalt plan udvider det samarbejde, der er. Vi ved, at der er tale om international organiseret kriminalitet, og derfor er et internationalt samarbejde ganske vigtigt.

Når de pågældende personer efter dom skal afsone deres straf, så er jeg helt enig med Venstres ordfører fru Birthe Rønn Hornbech i, at det vil være hensigtsmæssigt, at man laver særlige fængsler eller i hvert fald særlige afdelinger i fængslerne, så vi ved, hvor de er, og vi får dem afgrænset både af hensyn til dem selv, af hensyn til de øvrige indsatte og af hensyn til personalet i kriminalforsorgen.

Det er også vigtigt, at man får lavet en meget stærk begrænsning af rockernes udgangstilladelser, orlover og prøveløsladelser. Der skal være skrappe vilkår, når de får lov til at komme ud af fængslerne enten på udgang, orlov eller prøveløsladelse – skrappe vilkår. Og ikke nok med at det skal være skrappe vilkår, det må være et krav, hvis vilkårene bliver overtrådt, at man så omgående griber til sanktioner.

Vi ser i den virkelighed, der er lige uden for Christiansborgs mure, at selv om rockerne har en stribe af vilkår om, hvad de må og ikke må, når de er på udgang, og de så overtræder disse vilkår, sker der intet med dem. Kun i ganske, ganske grove tilfælde går man ind og siger, at

her var vilkårene overtrådt, og derfor kommer der en konsekvens. Det bør man gøre hver eneste gang, hvis der skal være den mindste respekt omkring de vilkår, man giver dem.

Det haster med initiativer. Vi har nu fået at vide af ministeren, at ministeren kommer med et forslag allerede i november måned. Det glæder vi os til, og det ser vi frem til, men det må jo også betyde, at regeringen og regeringspartierne vil kunne støtte den foreslåede dagsorden.

Det fremsatte forslag til motiveret dagsorden taler endda om, at man giver regeringen en frist helt frem til den 6. december, altså 6 dage mere til at få fremsat forslagene, dvs. en mere moderat dagsorden end den tidshorisont, som regeringen selv havde fremlagt. Og derfor skal jeg da på Fremskridtspartiets vegne, men også på vegne af forslagsstillerne til den motiverede dagsorden, anbefale, at regeringspartierne støtter forslaget om motiveret dagsorden.

Der er jo ingen tvivl om, at de konstateringer, der ligger i den motiverede dagsorden, kan alle skrive under på. Det er jo et referat af, hvordan virkeligheden ser ud. Og opfordringen til regeringen går ganske enkelt på, at de forslag, som ministeren har i støbeskeen, kommer på Folketingets bord inden den 6. december i år.

Det burde være en motiveret dagsorden, som alle kan bakke op om.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag om motiveret dagsorden nr. D 25 af Helge Adam Møller (KF), Birthe Rønn Hornbech (V), Tom Behnke (FP) og Pia Kjærsgaard (DF) (se foran) forkastedes, idet 41 (V, KF, FP og DF) stemte for, 56 (S, SF, RV, EL og CD) imod.

Hermed sluttede forespørgslen.

Formanden:

Jeg skal her udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.15.

Mødet udsat kl. 12.06

Mødet genoptaget kl. 13.15

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Forespørgsel nr. F 18:

Forespørgsel til erhvervsministeren og miljø- og energiministeren:

»Hvad er regeringens strategi for udvikling af coastertransporten som led i nedbringelsen af CO₂-bidraget?«

Af Bent Hindrup Andersen (EL), Jette Gottlieb (EL) og Frank Aaen (EL).

(Forespørgslen anmeldt 9/10 96. Fremme af forespørgslen vedtaget 23/10 96).

Begrundelse

Bent Hindrup Andersen (EL):

Den danske coasterflåde falder støt i antal. I 1991 var antallet nede på 370, og den stadig større konkurrence fra den stadig billigere lastbiltrafik reducerer antallet yderligere år for år. De danske coastere er i gennemsnit 25 år gamle og trænger til en fornyelse.

En løbende flytning af godstransport fra coastere til lastbiler er i åbenlys konflikt med den danske målsætning om at nedbringe transportens CO₂-bidrag, da der er åbenlyse miljømæssige fordele ved at benytte havet frem for vejene.

Miljøbelastningen ved at transportere f.eks. 1.000 t gods fra Aalborg til København udgør fra 1/5 til 1/4 af andre transportformer. Forskellen er størst i forhold til lastbiltransporten.

Nogle eksempler på det:

Energi: En lille coaster på 600 t dødvægt klarer sig med en motor på 400 hk. Fragtes den samme godsmængde ad landevejen, kræves 15 lastvognstog a 40 t med hver en motor på 400 hk.

Transport af øl som et andet eksempel: En coaster bruger 0,1 cl brændstof for at fragte en øl fra Fredericia til København. Lastbilen bruger 0,4 cl.

Transport af appelsiner: En coaster bruger 2 cl brændstof for at fragte 1 kg appelsiner fra Sydspanien til København. Lastbilen bruger 10 cl.

Investeringer: En ny coaster kan bygges i Danmark for 45 mio. kroner. Den samme kapacitet på landevejen kræver 50 eksportvognstog til